Boros Imre: Az eszme legy?zte az észt

2016 február 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Magukat konzervatívként nyilvántartó korábbi jobboldali kormányokban szolgálatot teljesít? volt állami vezet?k, miniszterek találkoztak titokban, köztük egy korábbi államf? is.

Konspiratív módon jöttek össze megbeszélésre. Az eset kétféleképpen is furcsa. Miért kell manapság – és 1990 óta általában – konspiratív találkozásokat szervezni? Kiknek a sajátja a folyamatos titokzatoskodás? A találkozóról pedig véletlenül egy mindennek, csak konzervatívnak nem nevezhet? hírportál tudósított.

Ezek szerint ezekben a körökben kevésbé sikerült a konspiráció, vagy tudatos volt a kiszivárogtatás? A másik hír az els?vel személyi összetételét illet?en részben ölelkez?. A Magyar Tudományos Akadémia közgazdasági szakosztályának tudósai tiltakozásuknak adtak hangot a Magyar Nemzeti Bank (MNB) alapítványain keresztül folytatott közgazdasági képzés ellen. Itt is, ott is arcukat mutatták a magukat konzervatívnak nevez? személyek. (Érdekességként említem: Bokros Lajos is konzervatívnak vallotta magát, amikor a szintén „konzervatív” Dávid Ibolya jóvoltából mandátumot nyert az Európai Parlamentbe, noha soha nem volt tagja egyetlen jobboldali kormánynak sem – viszont a két hírben szerepl? személyek igen.) A jelenség rávilágít a rendszerváltás sokszorosan ellentmondásos voltára. A két hír kapcsán azonban sok minden érthet?bbé válik az elmúlt két évtized történéseib?l. S ahhoz is hozzájárul, hogy az agyak gyorsan tisztuljanak.

Mást vártunk a rendszerváltástól, mint ami abból lett, efel?l semmi kétség. A folyamat hajnalán az egyik konzervatívnak mondott személy és az általa vezetett Alkotmánybíróság elkaszálta azt a törvényjavaslatot, amely megnyithatta volna az útját a kommunista rezsim elszámoltathatóságának, amib?l aztán semmi sem lett, szemben azzal, ami elszámoltatásként 1945 és 1963 között végbement. Megalapozódott a vérg?zös diktatúrák megítélése közötti, azóta is feldolgozatlan kett?s mérce, van elfogadhatatlan és bocsánatos diktatúra. Az utóbbi a kommunizmus. A két konzervatív jegybankelnök közül az egyik a rendszerváltás hajnalán járult hozzá a kamatok egekbe emeléséhez. A másik ezt a forint árfolyamának szétbombázásával is megtoldotta. A nemzetgazdasági károk tízezermilliárdnyi forintban mérhet?k. Kevés, az övékénél „konzervatívabb” életpályát tudnék elképzelni.
A találkozó közgazdász tagjai csatlakoztak az MNB által folytatott oktatási tevékenység ellen támadókhoz, így szolgáltatva örömet a semmiképpen nem konzervatív akadémiai társaiknak.

Nyilvánvaló, hogy mi nem tetszik az efféle „konzervatívoknak” és neoliberálisoknak, illetve a kórusuknak. Az a gazdaságpolitikai gyakorlat, amit az ország fél évtizede folytat, és ami a sír szélér?l visszahozott bennünket a jöv? lehet?ségeinek megragadásához. Amit kénytelenek mára a világ liberálisai is hellyel-közzel elismerni. F?ként az nem tetszik nekik, hogy ennek a gyakorlatnak a fogásait immár valahol oktatják is, s?t folyamatban van ennek a nézetrendszernek az önálló közgazdasági iskolává történ? gyúrása is. Megdönthetetlennek hitt neoliberális, monetarista eszmerendszerük meghaladását látják ebben, ami a hazai akadémiai körökben és a fels?oktatás legkülönböz?bb m?helyeiben még ma is kizárólagossággal rendelkezik.

A liberálisokról köztudott, hogy gy?lölik a monopolhelyzeteket. Kivételt csak akkor tesznek, ha saját monopóliumuk kerül veszélybe, mint most is, mert azt nagyon is kedvelik. Ijedelmükben a „konzervatívokkal” karöltve segítségül hívják a közgazdasági tudás vagy nem tudás kérdésében akadémiai felkent illetékességgel rendelkez?, gyakorlatilag eszdéesz zárványként m?köd? akadémiai akkreditációs félisteneket, hogy mondjanak ítéletet. Mondják ki, hogy az államnak káros beavatkozni a piaci folyamatokba, mert a piac a legjobb szabályozó. Mondják ki, hogy a gazdaság m?ködésének sikerét nem azon kell mérni, hogy mennyi jövedelmet juttat a magyaroknak, hanem továbbra is azon, hogy mennyit termel, függetlenül attól, hogy az milyen zsebekbe jut. Mondják ki: az igazi közgazdasági tudás a haza versenyképességér?l az, ha a hazai bérek alacsonyak. Maradjon homályban továbbra is, hogy ez kinek a versenyképessége. Az a jó, ha a többletértéket külföldi tulajdonú cégek állítják el?, függetlenül attól, hogy ezek az értékek milyen zsebekbe kerülnek. Mondják ki: az a jó, ha a hazai gazdaságot a külföldi exportmultik mozgatják, ha a gazdaság növekedése kizárólag exportvezérelt. Mondják ki: a külföldi cégek letelepedését továbbra is milliárdokkal kell támogatni, ami viszont nem jár a hazai cégeknek. Az a helyes, ha a külföldi cégek nem fizetnek adót, vagy csak szimbolikus összeget. Mondják ki újra és újra mindazt, ami a sikeres hazai gyakorlatban már megbukott. Mondják ki, hogy ennek ellenére minden káros, ami a sikereket létrehozta.

Hosszan lehetne a sort tovább folytatni, de talán a lényeg már így is kiviláglik. Az is világos, hogy a titkos találkozóra gy?l? „konzervatívok” mit keresnek ebben a kánonban. ?k is részesei voltak hivatali m?ködésük alatt „konzervatívként” a kánonnak, most meg fájlalják, hogy más szelek fújnak, olyanok, amelyek az ?ket takaró port elsöprik. Az alternatív közgazdasági képzés pedig azért fájó pont, mert elveszi a reményt t?lük, hogy a mai gazdaságpolitika és az ezt taglaló tanítás nem más, csak egy múló fejfájás.

Így van ez, amikor az eszme legy?zi az észt és maga alá söpri még a tisztességet is.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló